

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Crivouhov Maxim Xxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar din or. Xxxxxxx, domiciliat în mun. Xxxxxxx, str. Xxxxxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.07.2014-18.06.2015

2. instanța de apel: 04.09.2015-18.02.2016

3. instanța de recurs: 31.01.2017-11.04.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 iunie 2015 Crivouhov Maxim Xxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Crivouhov Maxim în beneficiul lui Adamciuc Iurii, suma de 4.899 lei cu titlu de prejudiciu material și 25.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că la data de 20 aprilie 2014, în jurul orei 21:10, Crivouhov M., aflându-se pe str. București, 68, mun. Chișinău, în apropierea localului "Eli Pili", urmărind scopul omorului unei persoane, din motive de gelozie, fiind în relații ostile cu Adamciuc I. din cauza, că ultimul concubinează cu soția sa Crivouhova V., având intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a inițiat un conflict cu ultimul și i-a aplicat acestuia

cu pumnii multiple lovituri peste diferite părți ale corpului și în regiunea capului, după care l-a deposedat de pistolul de model "Margo" cu calibru 5.6 mm cu nr. 94A2715 și de încărcătorul acestuia în care se aflau cinci cartușe, pe care victima le deținea legal, cauzându-i victimei fractura falangei proximale a degetului II al mâinii drepte și a aplicat arma menționată prin efectuarea unei împușcături în direcția abdomenului victimei, însă din cauze independente de voința acestuia, fapta nu și-a produs efectul, cauzându-i victimei conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1025/13 din 28 mai 2014 - vătămare corporală gravă, după care, Crivouhov M. a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Crivouhov M. a fost calificată *de drept* în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și anume – *tentativa la omor, adică acțiunea îndreptată nemijlocit spre comiterea omorului unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- prima instanța unilateral și în mod arbitrar a examinat declarațiile martorilor, selectând doar faptele și momentele, ce justificau acuzarea adusă;

- învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, este întemeiată pe presupuneri, și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către inculpat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Crivouhov Maxim Xxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe termen de 1 an 8 luni și 20 zile, cu liberarea lui din arest din sala de judecată.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a ajuns la concluzia că cererea de apel urmează a fi admisă, iar sentința urmează a fi casată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În asemenea condiții instanța de apel a constatat, că Crivouhov Maxim Xxxx la data de 20 aprilie 2014, în jurul orei 21:10, aflându-se pe str. București 68 mun. Chișinău, în timp ce Adamciuc I. a scos din portbagajul mașinii pistolul de model "Margo" cu nr. 94A2715 de calibrul 5.6 mm, respectiv inculpatul urmărind scopul de deposedare a lui Adamciuc I. a pistolului menționat, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cauzându-i leziuni corporale, prin urmare din imprudență a fost efectuată o împușcătură din arma menționată în direcția piciorului său, nimerind în gamba stângă, iar ca rezultat al pierderii vitezei, glonțul a început să se rotească nimerind în abdomenul părții vătămate, cauzându-i victimei conform raportului

medico-legal nr. 1025/13 din 28 mai 2014, leziuni corporale grave ce prezintă pericol pentru viață.

Astfel, instanța de apel a stabilit, că potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor indică la faptul că nu sunt suficiente probe, ce ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, acțiunile acestuia urmând a fi reîncadrate în baza art. 157 Cod penal, deoarece această componentă încadrează acțiunea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

În opinia instanței de apel, cu toate că inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, aceasta se confirmă prin declarațiile părții vătămate Adamciuc I., martorilor Țenti V., Radu M., Stratulat I., Crivouhov V., Lopatin V., Cojuhari E., Cojocari S., Botnaru D., Verdeș E., Sapotean M., Caraman A., Vlad I., Stețenco N. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20, 21, 22 aprilie 2014 (f.d. 19-28, 30-33, 34-36, v. 1); procesele-verbale de ridicare din 21, 23, 25 aprilie 2014 (f.d. 49, 53, 72, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 1872 din 29 aprilie 2014 (f.d. 77-78, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 343 din 13 mai 2014 (f.d. 86-87, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 1028/D din 07 mai 2014 (f.d. 124, v. 1); raportul de expertiză dactiloscopică nr. 3757/3758/3759 din 16 mai 2014 (f.d. 141-148, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 410 din 20 mai 2014 (f.d. 149-150, v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 1025/D din 07 mai 2014 (f.d. 28-29, v. 2); raportul de expertiză medico-legală nr. 1367/D din 26 iunie 2014 (f.d. 69-70, v. 2).

De asemenea, instanța de apel a menționat, că nu pot fi reținute concluziile primei instanțe, precum că Crivouhov M. fiind la poartă și fumând, pregătea planul de ucidere a lui Adamciuc I., deoarece acestea sunt în contradicție cu probele examinate conform cărora reiese, că la data de 20 aprilie 2014, Adamciuc I., a ieșit afară urmărindu-l pe primul; Crivouhov M. nu a întreprins careva acțiuni pentru a afla unde se află Adamciuc I.; nu a întreprins măsuri pentru a afla când partea vătămată va pleca acasă; nu a întreprins măsuri pentru a se înarma sau să își creeze careva condiții pentru a omorî pe Adamciuc I.

Totodată, instanța de apel a constatat, că conform declarațiilor lui Crivouhov V. reiese, că anume partea vătămată era pregătită pentru conflict, martorii au confirmat că inculpatul era liniștit, iar partea vătămată era în stare de ebrietate, manifestând agresie față de primul și prin acțiunile sale demonstra că dorește să inițieze un conflict.

Ca urmare, instanța de apel a reiterat, că acțiunile inculpatului nu conțin elementele constitutive a unei tentative de omor, urmând ca acțiunile acestuia să fie calificate ca vătămări corporale grave sau medii cauzate din imprudență, deoarece inculpatul încercând să deposeze partea vătămată de pistol i-a provocat acestuia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1025/D din 07 mai 2014 vătămări corporale grave, mai mult ca atât faptul ce confirmă că inculpatul nu a avut intenția de a-l omorî pe Adamciuc I., este dovedit și prin

constatările medicului legist, care indică că împuşcătura ce i-a fost cauzată părții vătămate, plaga a fost efectuată din pistolul care era ținut în mână tot de către acesta, iar caracteristicile plăgii cauzate confirmă, că gloanțele până a nimeri în abdomen a trecut prin piciorul inculpatului.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că inculpatul anterior nu a mai fost judecat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești și contravine prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în sentință, ce dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii;

- probele acumulate de către organul de urmărire penală urmau a fi puse la baza unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

7. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că acesta invocă ca temei de drept pct. 6) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul recursului a indicat că, instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpatului și neîntemeiat le-a reîncadrat în baza art. 157 Cod penal, iar în motivarea hotărârii sale nu s-a

pronunțat asupra tuturor probelor acumulate de către organul de urmărire penală, astfel motivele pe care se întemeiază soluția contravine prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul lărgit, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui mijloc de probă, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată în privința inculpatului, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt și corect a concluzionat despre reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 27, 145 alin. (1) Cod penal în prevederile art. 157 Cod penal.

Cât privește motivele semnalate în recurs referitoare la prezența temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs notează, că e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului lărgit, în prezenta speță, temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 157 Cod penal, ca - *vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzate din imprudență*.

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept invocată de recurent, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet

și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 157 Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul, Crivouhov M., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul lărgit consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct. 5 al prezentei decizii. În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, și anume declarațiile părții vătămate Adamciuc I. (f.d. 139-142, v. 4), de unde rezultă cert că *partea vătămată după ce a scos arma pentru al speria pe Crivouhov M., a fost lovit în față de către ultimul, după care nu-și mai amintește nimic; declarațiile martorului Crivouhova V.* (f.d. 188-194, v. 2) din care rezultă, că *inculpatul stătea la masă, iar la rugămintea acesteia, ultimul s-a sculat de la masă și a plecat, după care Adamciuc I. a ieșit din casă după acesta, ea urmând să iasă peste câteva minute pentru a merge împreună cu partea vătămată acasă, astfel după ce a ieșit s-a întâlnit cu inculpatul, acesta avea la el o armă pe care a pus-o pe masă și a rostit cuvintele " uite ce face Iurie"; totodată ceilalți martori au declarat, că nu au văzut momentul conflictului dintre partea vătămată și inculpat dar au înțeles că Crivouhov M. l-a împușcat pe Adamciuc I., mai mult aceștia au menționat, că atât timp cât au stat la masă inculpatul era liniștit iar partea vătămată fiind în stare de ebrietate, manifesta agresie în privința primului, și prin acțiunile sale demonstra că dorește să inițieze un conflict declarând permanent "dacă voi ieși afară va fi rău", martorul Verteș E. a încercat de câteva ori să îl liniștească, însă partea vătămată îi reproșa că ea nu înțelege nimic.*

În asemenea condiții, instanța de apel a analizat minuțios și alte probe prezentate de către organul de urmărire penală, cât și de către partea apărării, astfel din raportul de expertiză medico-legală nr. 1367/D din 23 iunie 2014, prin care sa stabilit, că *la partea vătămată s-a depistat fractura degetului II la mâna dreaptă, acesta putea fi produsă prin acțiunea unui corp contondent și dur; martorul Terenti V. a declarat, că este angajat la Spitalul de Urgență, de profesie chirurg, astfel în timpul operației a stabilit că partea vătămată avea leziuni interne, de o armă de foc cu glonț neobișnuit, totodată a mai menționat că atunci când a fost adus pacientul acesta era plin de sânge pe față și avea careva leziuni.*

Astfel, Colegiul lărgit verificând toate probele în ansamblu conchide, că instanța de apel just a analizat toate probele prezentate, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 157 Cod penal. De menționat este și faptul, că din declarațiile martorilor, a părții vătămate (care nu ține minte bine ce sa întâmplat la data de 20 aprilie 2014), din rapoartele medico-legale reiese cert, că între partea vătămată și inculpat a apărut un conflict

din care Adamciuc I. a scos arma pentru a-l speria pe Crivouhov M., iar acesta având intenția de a se apăra l-a lovit pe primul, în momentul altercații s-au produs împușcăturile în urma cărora inculpatul s-a ales cu o rană la picior, iar partea vătămată cu o rană în abdomen, după ce inculpatul a luat arma și a dus-o în ogradă, spunându-i lui Crivouhov V. " Uite ce face Iurie". Relevant la cauza dată este și faptul, că nici partea vătămată, nici organul de urmărire penală nu au putut indica faptul, care au fost motivele, de ce inculpatul nu și-a dus acțiunile până la capăt, sau acesta după producerea împușcăturii a intrat în posesie deplină asupra armei care mai avea în încărcător potrivit procesului verbal de ridicare din data de 22 aprilie 2014, 3 cartușe.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că latura subiectivă a infracțiunii imputate inculpatului se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență. Concluzia privind conținutul imprudenței rezultă din materialele faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă. Colegiul menționează, că inculpatul fiind amenințat cu arma, dorind să îl deposedeze pe Adamciuc I. de armă, l-a lovit pe acesta, apoi l-a apucat de mână în care ultimul ținea arma, după care s-a produs din imprudență împușcăturile, acest fapt mai este confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală prin care partea vătămată **posibil** și-a rupt degetul II-lea având degetul pe trăgaci. În asemenea circumstanțe, instanța de recurs consideră vina inculpatului dovedită și just încadrată de către instanța de apel.

Totodată, instanța de recurs a ajuns la concluzia, că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor esențiale, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și apreciind conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea acestora.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul lărgit statuează că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului, sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, instanța de recurs, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează asupra respingerii recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind inadmisibil, deoarece argumentele invocate sunt nefondate.

8. În conformitate cu art. 434 - 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavrilă Vitalie, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Crivouhov Maxim Xxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 11 mai 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion